

ARA

Un 'flâneur' berlinès anomenat Franz Hessel

PASSEJADES
PER
BERLÍN
FRANZ HESSEL
LLEONARD
MUNTANER
TRAD. ANNA SOLER
HORTA
248 PÀG. / 20 €

PERE
ANTONI
PONS

El *flâneur* és el que es passeja sense rumb ni propòsit per una ciutat, deixant-se endur per la curiositat tran-

quil·la i expectant de qui sap que cada barri és una galàxia, cada parc o cada edifici públic una constel·lació, cada carrer un planeta, cada casa una estrella, i que la ciutat sencera, amb el passat que s'hi acumula, el present que hi bateja i el futur que s'hi gesta, és meravellosa, diversa i inexhaurible com un univers.

El pioner (teòric i pràctic) de la *flânerie* va ser Charles Baudelaire, que va ser pioner de tantes coses i que va vagabundear incansablement per la pell, els intestins i el cor de París mentre escrivia *Les flors del mal*. Seguint els passos del poeta francès, qui millor i més profundament ha reflexionat sobre la qüestió és Walter Benjamin, que a la ressenya que va fer del llibre *Passejades per Berlín*, de Franz Hessel (1880-1941), va definir els carrers de la ciutat moderna com "l'estatge de l'ésser eternament inquiet" i el *flâneur* com qui sap habitar un espai.

Parlar de *flâneurs* i fer esment de Baudelaire i Benjamin és com parlar d'automòbils i fer esment del motor i les rodes: previsible, però inevitable. I encara més si també es parla del llibre de Hessel, publicat originàriament l'any 1929 i ara editat en català per Lleonard Muntaner amb la ressenya referi-

da de Benjamin convertida en postfaci. Per a l'autor de *Sobre el concepte d'història*, el seu amic i col·laborador Hessel -traduïren junts els dos primers volums de *La recerca...* de Proust- era el gran representant berlinès de l'art del vagareig, i això en una ciutat on l'art en qüestió no havia acabat de "florir mai". Llegint *Passejades per Berlín* s'entén perfectament l'entusiasme de Benjamin: Hessel no passeja per la capital alemanya, s'hi fon.

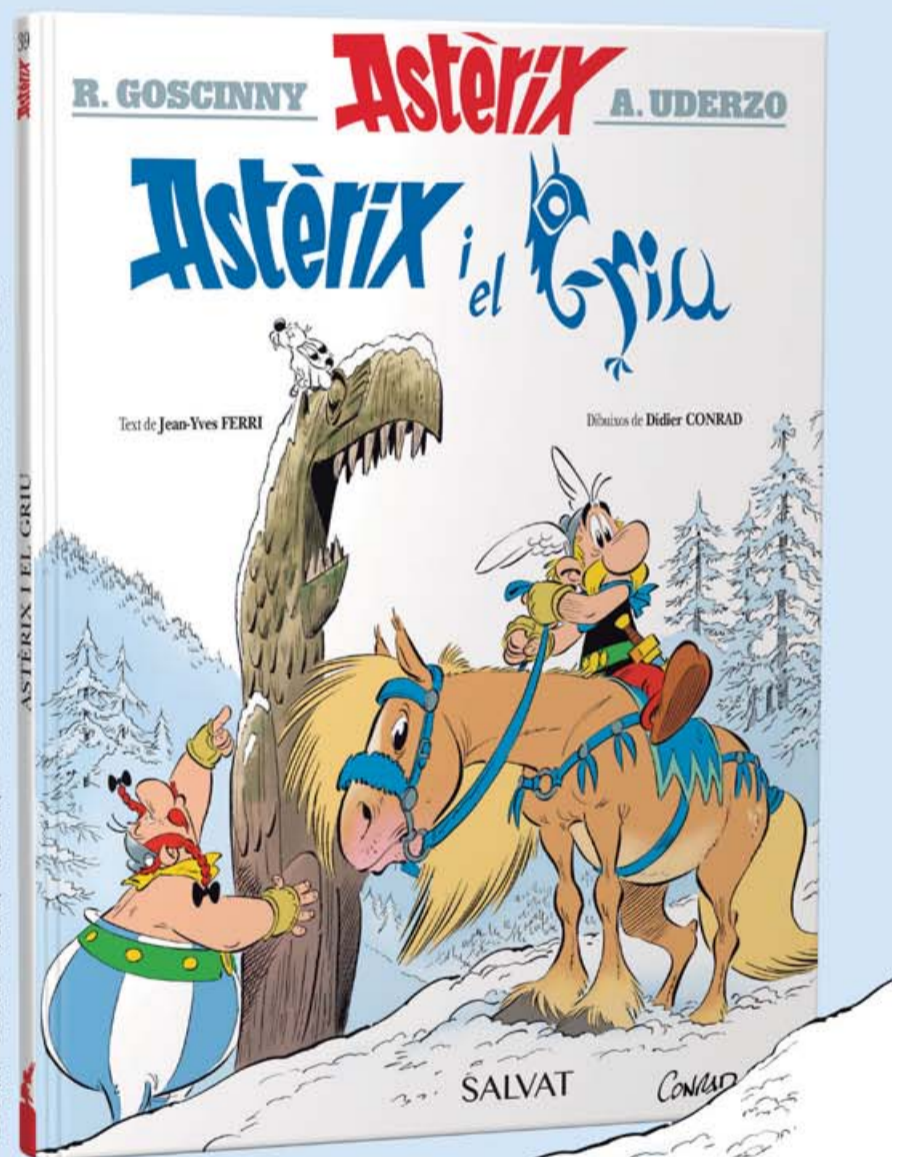
Un interès omnívor

Impulsat per una curiositat meditada, però frenètica i acaparadora, i amb una actitud que barreja l'observació inquisitiva i la jovialitat, Hessel mostra interès per tot, es fixa amb més o menys atenció en tot, ens ho descriu amb més o menys detall tot: "les grans naus del ferro i l'electricitat" i "les petites fàbriques", les andròmines nobles o extravagants de les cases senyorials i el bullici de les tavernes, els grans magatzems i el gust pel ball i per la moda, els vells palaus i els museus, els teatres de varietats i el barri jueu -Hessel ho era i va morir, com Benjamin, fugint del nazisme, a Sanary-sur-Mer, un poble de la Provença-, les manifestacions polítiques i les esglésies, els monuments i les oleografies que pengen als salons de les cases particulars...

Atrafegat però metòdic, Hessel fa un inventari complet que no es limita a la descripció impressionista, sinó que també inclou els rastres del passat, el formigueig del present i els indicis del futur. A més, tot ho relata igual, amb un estil lleuger i precís, detallista i viu, des de la subjectivitat d'un jo incorpori que és només vista, cervell i verb. Tot i que en alguns moments es fa una mica carregós -ens venen ganes de dir amb ell "estic baldat de tant Berlín"-, el llibre és ben interessant. Gràcies a Anna Soler Horta, Hessel en català sona sensacional. ♦♦

UN ÀLBUM
QUE ET DEIXARÀ
GLAÇAT!

9,95
€

NOU ÀLBUM
JA A LA VENDA

SALVAT